

Наблюдателность.

еднажъ единъ дервишинъ, като вървялъ самъ изъ пустинята, срѣщналъ ненадѣйно двама търговци.

— Камила ли сте изгубили?
попиталъ ги той.

— Камила изгубихме, отговорили тѣ.

— Не е ли слѣпа съ дѣсното око и хрома съ лѣвия си кракъ? рекълъ дервишинътъ.

— Тѣй, отговорили търговцитѣ.

— Не е ли щърба съ прѣднитѣ зѣби?

— Наистина.

— Не е ли натоварена съ жито отъ едната страна и съ медъ отъ другата?

Да, отговорили търговцитѣ; ти си я видѣлъ и добрѣ съгледалъ, ами кажи, молимъ ти се, на кждѣ е и стори добро та ни заведи да я намѣримъ, добавили тѣ.

— Приятели, казалъ дервишинътъ, никога не съмъ виждалъ камилата ви, нито съмъ чулъ отъ нѣкого за нея, освѣнъ гдѣто чувамъ сега отъ васъ.

— Недѣй ни лѣга сега вече, ти се улови самъ, рѣкли търговцитѣ, ами вижъ та ни дай безцѣннитѣ камъни, които бѣха въ товарътъ, че си ги измъкналъ и заведи ни да си намѣримъ и камилата.

— Нито съмъ видѣлъ, нито съмъ чулъ за безцѣннитѣ ви камъни, повторилъ дервишинътъ. Тогава